

ПРОТОКОЛ

№ 90

гр. Разград , 25.02.2021 г.

РАЙОНЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на двадесет и пети февруари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ЦВЕТАЛИНА М. ДОЧЕВА**

при участието на секретаря **СНЕЖИНА П. РАДЕВА**

Сложи за разглеждане докладваното от **ЦВЕТАЛИНА М. ДОЧЕВА**

Гражданско дело № 20203330101679 по описа за 2020 година.

На именното повикване в 11:00 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ редовно призован, не се явява. За него се явява адв. Б. Р..

ОТВЕТНИКЪТ редовно призован, не се явява. За него се явява адв. Д. Д..

ЗА ТРЕТОТО ЛИЦЕ ПОМАГАЧ, не се явява представител.

ВЕЩИТЕ ЛИЦА редовно призовани, не се явяват.

АДВ. Р.: Да се даде ход на делото.

АДВ. Д.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че липсват процесуални пречки по даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО на второ четене при спазване на изискванията на чл. 142, ал.1 ГПК.

ДОКЛАДВА постъпилата искова молба от Д. А. А., които претендира сумата от 45000лв.. обезщетение за претърпени неимуществени вреди в следствие на трудова злополука от 13.06.2018г., ведно със законната лихва от 14.06.18г. до окончателното изплащане на паричното задължение, както и сумата 395 лв., представляващи обезщетения за претърпени от него имуществени вреди - разходи за рехабилитационен курс, в следствие на трудова злополука от 13. 05. 2018г., ведно със законната лихва върху претендираните главници, считано от 14. 06. 2018 г. до окончателното изплащане на паричното задължение.

Претендира и разноси.

Страните са сключили трудов договор № 87/10.05.2018г, по силата на който ищецът е бил ангажиран по трудово правоотношение в ответното дружество на длъжност „шофьор“ на товарен автомобил за осъществяване на международен транспорт, с код по НКПД 8332206. Мястото на извършване на работата му било Кралство Холандия. Трудовият договор бил прекратен със заповед № 28/08.02.2019г. на основание чл. 325, ал. 1, т.1. КТ.

На 13. 06. 2018 г., в периода на действие на трудовия договор, Д.А. осъществявал доставка с товарен автомобил в гр. Венделшайм, югозападната част на Федерална република Германия. Ищецът пристигнал около 13:00 на адреса и предприел действия по подготовка за разтоварване на стоката от товарния отсек на автомобила. На мястото имало мотокар, с който да се осъществи свалянето на продуктите от ремаркетото, тъй като нямало рампа. Тъй като липсвала стълбата за качване и слизване на товарния отсек, А. се налагало да бъде повдигнат с виличните рогове на мотокара, заедно с количката за разтоварване. По време на издигането А. усетил раздрусване на мотокара, загубил равновесие, а дясната му ръка попаднала е движещата се рама на мачтата на мотокара, която смачкала четирите му пръста. В резултат на злополуката А. получил тежки увреждания на дясната си ръка, в областта на дланта и пръстите.

Работодателят е заявил злополуката като трудова, видно от изходяща от него декларация за трудова злополука вх. № 5101-16-20/19.07.2018 г. в ТД на НОИ. С разпореждане № 19/25.07.2018 г. на НОИ — Териториално поделение — Разград, злополуката, в резултат на която А. е получил наранявания, е обявена за трудова злополука, по смисъла на чл. 55, ал. 1 от КСО. Разпореждането е влязло в законна сила на 11. 08. 2018г. Било издадено и експертно решение на ТЕЛК.

В следствие на трудовата злополука ищецът претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в болки, страдания, лишения и неудобства които подлежат на възмездяване от ответното дружество, тъй като злополуката, довела до увреждането на дясната ръка на Д. А. е трудова по смисъла на чл. 200, ал. 1 КТ и ответното дружество е отговорно за претърпените от ищеца имуществени и неимуществени вреди.

След инцидента, на 13.06.2018г., А. бил откаран в професионална клиника по смешна медицина в Лудвигсхафен, където бил приет за лечение. Пръстите му били силно увредени. Загубил много кръв и му прилошавало от болка. При проведените медицински и рентгенови изследвания установили следните наранявания: тежка разкъсно-контузна рана от показалеца до малкия пръст в дясно, саваскуларност на средния пръст и безименния пръст и хипоперфузия на малкия пръст (прекъсване на пръстовата артерия А5-А9), фрактура с надробяване на костта на средна фаланга на показалеца; Фрактура на главата на проксималната фаланга на средния пръст; Фрактура с надробяване на костта на

проксималната фаланга на безименния пръст; Нестабилност на проксималната интерфалангиална става на малкия пръст с хрущялно нараняване. Получил и руптура на сухожилието на показалеца и малкия пръст/ откъснати над 50%, показалец с дефектен ход).

Била проведена оперативна интервенция за поставяне на игли на Киршнер в средната фаланга на десния показалец, игли на Киршнер в дисталната проксимална фаланга на средния пръст, както и външен PIP свързващ фиксатор. Защити били две дорзални вени. Била поставена ортеза на средната част на китката. На следващия ден, 14.06.2018г., се наложило да се извърши допълнителна интервенция за обработка на раните, тъй като било констатирано венозен застой в дланта. Отокът на дланта бил изключително силен. Назначена била и антибиотична терапия за период до 24.06.2018г.

Болничният престой на А. бил съпроводен с изключителни болки и страдания. Изпитвал страх за състоянието си. Вероятността от това да загуби завинаги хватателна способност на дясната ръка, а дори някои от пръстите си го съсипвала. Болката в ръката била постоянна и силна. Не бил в състояние да се грижи самостоятелно за хигиената си. Далеч от домашната обстановка и близките си, А. се чувствал потиснат. Силната болка нарушила съня му, което влошило общото му състояние. Болничният престой продължил 9 дни, като на 22.06.2018г. бил изписан и насочен за домашно лечение.

Контузията на А. била изключително тежка. Изпитвал силна болка. Изпитвал страх, че няма да се възстанови и да може пълноценно да работи и да се издържа. Не бид в състояние да ползва дясната си ръка продължителен период от време, което го поставило в зависимост от трети лице. Това се отразило негативно на емоционалното му състояние и на качеството му на живот. Не бил в състояние да се грижи за своята хигиена, да пазарува, и да си приготвя храна и да извършва елементарни действия от бита. Дълго време не бил в състояние да работи, което довело до откъсване от обичайната му среда и допълнително влошило емоционалното му състояние. Силната и непрестанна болка в ръката довела до влошаване качеството му на сън. Липсата на пълноценна отмора влошило общото му състояние. Наложило се да промени обичайната си позиция за спане. Периодът на възстановяване бил мъчителен и продължава и към настоящия момент.

Състоянието му налагало чести прегледи от ортопед. Извършвани били рентгенови изследвания за проследяване възстановителни процес. При един от последните медицински прегледи, лекар ортопед, разяснил на А., че прогнозата за възстановяване движението на пръстите е негативна. Налагало се извършване на скъпоструваща операция, която той не може да си позволи.

А. страда от сериозен дефицит в движенията на средния и безименния пръст и не може да свива пръстите си в юмрук и до настоящия момент. Не е в състояние да вдига тежки предмети, което го потиска като мъж. С оглед на неговата работа като шофьор, нарушената

хватателна способност му пречи и да извършва елементарни дейности по поддръжка на автомобила. Изпитва болки при продължително шофиране и често ползване на скоростния лост. Не може да извършва действия от бита. Изпитва болка при вдигане дори на леки предмети. При промяна на времето също усеща болки.

Ищецът провел интензивни курсове по рехабилитация, но въпреки това хватателната способност на дясната му ръка не е възстановена. Посетил „Специализирани болници за рехабилитация-Национален комплекс“ ЕАД филиал Нареченски бани за периода от 6.09.2018 до 13.09.2018г. Проведените процедури били съпроводени в болки и лишения. Въпреки проведения курс не бил постигнал съществен резултат.

Представя: трудов договор № 87/10. 05. 2018 г.; декларация за трудова злополука; Епикриза ведно с превод; разпореждане № 19/25.07.2018 г. на ТД - Разград на НОИ; Епикриза № 4521/2681; Заповед № 28/08.02.2019; Извлечение от трудова книжка; Амбулаторен лист 9 бр.; Фактура № 1600447396/ 05.11.2019;

Ответникът УЛУСОЙ-БГ ООД оспорва обстоятелството ищецът да е претърпял трудова злополука на 13.06.18г. Твърди, че е налице умишлено причиняване на увреждането от страна на работника предвид неговите самоволни действия. В условията на евентуалност, твърди че настъпването на трудовата злополука е резултат на проявена груба небрежност. Считат така заявената претенция за претърпени неимуществени вреди в размер на 45 000 лв. за прекомерна с оглед начина на настъпване на увреждането, неговия характер, продължителността и степента на интензитета на болките и страданията. Относно претърпените имуществени вреди, считат че претенцията е изцяло неоснователна..

Оспорват твърдението в исковата молба, че ищецът след като се качил на мотокара е усетил раздрусване, изгубил е равновесие, поради което дясната му ръка попаднала в движещата се рама. Видно от приложеното по делото Разпореждане на НОИ, трудовата злополука е настъпила, тъй като работникът се е подпрял на рамата на мотокара. Това се потвърждава и от собствените му обяснения, дадени скоро след случката.

Самоволните действия на ищеца, изразяващи се в качване на вилиците на мотокара и подпираме върху движещата се рама, са в абсолютно и грубо противоречие с всички технологични изисквания при боравене с подобна машина. Подобно безотговорно поведение би следвало да се квалифицира като умишлено причиняване на увреждането. В условията на евентуалност, ако се приеме, че не е налице умисъл, считаме че ищецът с действията си е допринесъл на 95 % за трудовата злополука, като е допуснал груба небрежност по смисъл на чл. 201, ал. 2 от КТ. В тази връзка, следва да се има предвид и обстоятелството, че преди събитието, на дата 10.05.2018г., работникът е преминал начален инструктаж по безопасност и здраве при работа.

При определяне размера на обезщетението следва да се изхожда от критериите,

заложен в Постановление № 4 от 23.XII.1968 г. на Пленум на ВС. В точка II от цитирания акт е посочено, че обезщетението се определя от съда по справедливост като това понятие не е абстрактно. Тя се извежда от преценката на всички конкретни обстоятелства, които носят обективни характеристики - характер и степен на увреждане, начин и обстоятелства, при които е получено, последици, продължителност и степен на интензитет. При определяне размера на дължимото обезщетение за неимуществени вреди се преценяват вида и тежестта на причинените телесни и психични увреждания, продължителността и интензитета на претърпените физически и душевни болки, други страдания и неудобства, стигнало ли се е до разстройство на здравето и т.н. .

В настоящия случай, като се вземе предвид начина на настъпване на увреждането и мащабите на нанесените поражения върху ръката, считат че претенцията в размер на 45 000 лв. се явява крайно прекомерна. В допълнение следва да се посочи, че след претърпяната злополука няма данни ищецът да е с трайно намалена работоспособност.

Претенцията за имуществени вреди в размер на 395 лв. е неоснователна, тъй като от представените доказателства не става ясно за какво точно са изразходвани тези средства. В приложените фактури като услуги са записани „ПРО ЗДРАВЕ“ и „Туристически данък. Тази информация по никакъв начин не доказва, че фактурата касае медицински дейности, които да са свързани с претърпяната трудова злополука.

Дори и да се приеме противното, че сумите се дължат, считат че лихва за забава върху главницата се дължи след завеждането на исковата молба, тъй като вредата е от такова естество, че предполага отправянето на покана до длъжника. Такава не е представена по делото. В условията на евентуалност, считаме че лихва се дължи не от датата на трудовата злополука, а от датата на извършване на разходите, а именно 05.11.2019г.

Представят: протокол обяснение от 11.07.18г., служебна бележка от 10.05.18г., застрахователен договор със ЗАД „Армеец“. Има искания за назначаване на СТЕ и СМЕ, както и привличане на трето лице-помагач на страната на ответника.

Третото лице-помагач ЗАД „Армеец“ оспорва исковете по основание и по размер.

Дори да бъдат уважени исковите претенции срещу ответното дружество, то дължимото обезщетение следва да бъде с правно основание чл. 200 от КТ, което не обвързва ЗАД „Армеец“. Отговорността на застрахователя не е тъждествена и не покрива отговорността на работодателя по чл. 200 КТ. Разпоредбата на чл. 200 КТ урежда неограничената имуществена отговорност на работодателя, който следва да възмезди, изплащайки обезщетение, всички имуществени и неимуществени вреди, причинени от трудовата злополука, докато отговорността на застрахователя е само до поетото със застрахователния договор задължение - да плати определения размер на застрахователната

сума при настъпване на риска. В този смисъл и предмет на застрахователния договор не е отговорността за дължими от него суми за обезщетения, а живота и телесната цялост на застрахованите работници и служители.

Третото лице не оспорва, че е налице договор за застраховка "Трудова злополука", сключен съгласно Наредбата за задължително застраховане на работниците и служителите за риска "Трудова злополука", обективиран в застрахователна полица №0000650543, с период на действие 0.00 ч. на 23.12.2017 г. - 24.00 ч. на 22.12.2018 г. ЗАД "Армеец" отговаря до определен лимит, посочен в нея. Съгласно чл. 17 от Наредба за задължително застраховане на работниците и служителите за риска "трудова злополука", застрахователят носи отговорност за причинени вреди на здравето на работниците и служителите при трудова злополука до размера на застрахователната сума, определени в договора за застраховане. Задължението на застрахователя е по силата на сключения застрахователен договор, а не за обезщетяване на претърпените от пострадалия неимуществени вреди. В този смисъл и застрахователят и работодателят на пострадалия работник носят отговорност на различни основания, както посочихме по-горе. Застрахователните отношения са договорни - обемът на застрахователното покритие, поетите рискове и начинът на плащане зависят от волята на страните по договора, в случая - "Улусой - БГ" ООД и ЗАД "Армеец".

За да се осъществи плащане от страна на застрахователя на застрахователно обезщетение по договор, следва да е налице настъпило застрахователно събитие, т. е. събитие, вследствие покрит от застраховката риск, както и постъпила претенция от страна на застрахованото лице, заедно с всички необходими документи, както е посочено в чл. 7, ал. 2 от НАРЕДБА за задължително застраховане на работниците и служителите за риска "трудова злополука" (НЗЗРСРТЗ).

Застрахователят дължи плащане по задължителна застраховка "Трудова злополука" след постъпило искане от застрахованото лице/неговите наследници и след представяне на всички изискуеми, съгласно чл. 11 от НЗЗРСРТЗ, а именно: писмено искане; Копие от застрахователния договор; Препис от акта за смърт и удостоверение за наследници; Разпореждане от съответното териториално поделение на НОИ за приемане на злополуката за трудова; Други документи, имащи значение за определяне на застрахователната сума или обезщетение.

Към настоящия момент, пострадалият ищец Д.А. не е предявил пред ЗАД "Армеец" претенция за изплащане на застрахователно обезщетение. Поради тази причина и в застрахователното дружество не е образувана ликвидационна преписка (щета) във връзка с процесното събитие.

Съгласно чл. 9, ал. 2 от НЗЗРСРТЗ, при трайно намалена работоспособност обезщетението е процент от застрахователната сума за съответния работник или служител,

равен на процента трайно намалена работоспособност на работника или служителя, установен от съответния компетентен орган на медицинската експертиза на работоспособността.

В ал. 3 на същия член е посочено, че при временна неработоспособност се изплаща процент от месечната брутна работна заплата на работника или служителя, при която е сключена застраховката, за всеки започнат месец временна неработоспособност, в зависимост от продължителността на загубената работоспособност: над 10 до 30 календарни дни включително - 3 на сто; над 30 до 60 календарни дни включително - 5 на сто; над 60 до 120 календарни дни включително - 7 на сто; над 121 календарни дни - 10 на сто. Процентът на трайно намалена работоспособност се определя от съответния компетентен орган на медицинската експертиза на работоспособността, съгласно Наредбата за медицинската експертиза на работоспособността.

Съгласно чл.7 ал.2 от Наредбата, временната неработоспособност и степента на трайно намалената работоспособност се удостоверяват с болнични листове и експертни решения, издадени от съответния компетентен орган на медицинската експертиза на работоспособността. Към исквата молба не са представени никакви документи, от които да се направи обоснован извод дали е налице временна неработоспособност или трайно намалена работоспособност.

Правят възражение за съпричиняване от страна на пострадалият, доколкото същият с действията си е допринесъл за настъпилия вредоносен резултат, като с действията си е поставил живота и телесната си цялост в опасност и допринесъл за увеличаване на степента на телесните си увреди, нарушавайки правилата за безопасна работа.

Видно от приложеното Разпореждане №19 от 25.07.2018 г. на НОИ, трудовата злополука е настъпила, тъй като работникът се е подпрял на рамата на мотокара. Същото се потвърждава и от обясненията, дадени от ищеца, след настъпване на злополуката. Тоест, единствена причина за настъпилата злополука са действията на пострадащото лице, което е нарушило правилата за безопасна работа. С действията си ищецът А. е нарушил императивните разпоредби на Кодекса на труда.

С оглед на изложеното, считат, че поведението на работника следва да бъде окачествено като груба небрежност, доколкото лицето не е положило и най-минималната грижа за опазване на телесната си цялост.

Отделно от горното, считат, че изпълнението на дейността, при която е пострадал ищецът по никакъв начин не попада в задълженията му, съгласно трудовия му договор.

В тази връзка, считат, че отговорността на работодателя следва да се намали, поради наличието на съпричиняване от страна на пострадащото лице.

От представените с исковата молба писмени доказателства не става ясен точния механизъм на настъпване на злополуката.

Относно привличането на ЗАД "АРМЕЕЦ" в процеса като трето лице - помагач на страната на ответника - считат, че привличането им за неоснователно, доколкото регресен иск на работодателя за платеното по чл.200 КТ би бил неоснователен.

Считат, че ответника не е активно материалноправно легитимирано да претендира изплащане на застрахователната сума по процесния договор. В настоящия процес легитимиран да претендира пред застрахователя е единствено и само пострадалия. Интересът от привличане и участие на трето лице-помагач е абсолютна процесуална предпоставка за основателност на искането по чл. 219, ал.1 от ГПК и обосноваването на този интерес е в тежест на страната, която иска привличането. Привличането е конституиране на трето лице като подпомагаща страна не по негов почин, а по воля на една от главните страни и то независимо от неговата воля. То е средство за защита и право на привличащата страна, чрез което тя цели да улесни защитата си срещу противната страна и преди всичко цели при неблагоприятен за нея изход на делото да подчини привлеченото лице на силата на мотивите, за да обезпечи своето правно положение в следващ процес, воден между нея и привлеченото лице. Безспорно за допустимостта на привличането трябва да е налице правен интерес. Интерес е налице тогава, когато решението по висящ процес може да окаже въздействие върху правното положение на третото лице, като такъв е налице и когато неблагоприятното решение спрямо подпомаганата страна може да послужи като повод тя да предяви иск срещу третото лице. При привличането привличащата страна трябва да има интерес от привличането.

На първо място, ответникът в качеството на работодател носи имуществена отговорност по чл.200 КТ при трудова злополука и професионална болест и е задължен да възмезди изцяло настъпилите вреди.

Наред с това, чл. 52 ЗЗБУТ предписва задължителното сключване на застраховка "трудова злополука", по отношение на лица, чиято работа е в риск. Този текст урежда административното задължение на работодателя да сключи застрахователен договор за своя сметка, но в полза на своите работници, като поеме плащането на определените по него застрахователни премии. Предмет на застраховане е животът и телесната цялост на работниците. С настъпване на правопораждащия юридически факт - трудова злополука, за застрахования се пораждат права пред застрахователя, но наред с това възниква и имуществената отговорност на работодателя. Възможността за паралелното осъществяване на тези права се извежда от установеното с чл. 200, ал. 4 КТ, определящ, че от дължимото от работодателя обезщетение, трябва да се приспаднат всички суми, получени от застраховката, поддържана от работодателя в полза на работника. От така очертаната възможност се извежда и интереса на работодателя от сключване на застрахователния

договор, свързан с обезпечаване на определена сума, която да покрие дължимото при уврежданията, получени от работника при настъпване на застрахователното събитие, именно защото за вредите от трудова злополука или професионална болест неограничено отговаря работодателя - арт. чл. 200, ал.1 КТ. Следователно, предвидената от законодателя задължителна застраховка има двойно предназначение - обезпечава както интереса на наетите на трудов договор лица, така и финансовия интерес на самия работодател.

Независимо от изложените характеристики, работодателят - застраховател по договора, не разполага с правната възможност да претендира заплащане на уговорената застрахователна сума в своя патримониум. Горното следва както от общите разпоредби на Кодекса за застраховането - чл. 343, ал.1 КЗ, така и от изричните специални разпоредби, уреждащи процесния вид застраховка - чл. 459, ал.4 КЗ, във връзка с чл. 448, ал. 7 от Кодекса и чл.10 НАРЕДБА за задължително застраховане на работниците и служителите за риска "трудова злополука". При настъпване на застрахователно събитие право на пряк иск към застрахователя има само лицето, което има право да получи застрахователната сума. Приемането на противната теза, че застрахователят е легитимиран да претендира заплащането на застрахователната сума би означавало приравняване на режима на задължителната застраховка със застраховката "злополука" върху трето лице, която е уредена в нормата на чл. 443 КЗ. При този вид застраховка застрахователят сключва договор, чийто предмет е животът, здравето или телесната цялост на трето лице. При настъпване на застрахователно събитие, застрахователната сума се изплаща на застрахователя, а не на пострадалото лице. Фигурата на застраховател и застрахован се сливат. Този договор обаче има сила само, ако е сключен с изричното писмено съгласие на третото лице - чл.443, ал. 1, изр.2 КЗ.

На второ място, законът не урежда наличието на личен регресен иск на работодателя - застраховател срещу застрахователя, в случаите, когато отговорността по чл. 200 КТ е погасена чрез пълно заплащане на дължимото обезщетение. На основание чл. 202 КТ, за изплатеното на пострадалия или на неговите наследници обезщетение работодателят има право на иск срещу виновните работници или служители. Други регресни притезания не са предвидени.

Финансовият интерес на работодателя при процесната застраховка се изчерпва с възможността за приспадане на междуременно заплатените суми от застрахователя в хипотезата на чл. 200, ал. 3 КТ. Ако сумата, платена като застрахователно обезщетение, е равна или надхвърля размера на сбора от обезщетенията за имуществени и неимуществени вреди, които дължи работодателят съгласно чл. 200 КТ, тогава последният се освобождава от задължението си напълно. Когато платеното от застрахователя е по-малко от дължимото от работодателя, последният дължи разликата между двете суми.

Бъдещи определени, но незаплатени застрахователни суми не се приспадат от

размера на дължимото от работодателя обезщетение. В случай, че застрахователят осъществи последващо плащане в полза на застрахования, то нововъзникналият факт би легитимирал работодателят да иска от правоимащите лица платеното в повече. Работодателят би могъл да претендира пряко от застрахователя заплащане на застрахователно обезщетение за реализираната по отношение на него отговорност по чл. 200 КТ, само когато е налице застраховане на работодателската му отговорност. В случая обаче такъв договор за застраховка не е сключен.

Плащането на дължимото обезщетение по чл. 200 КТ съставлява изпълнение на собствен, а не на чужд дълг. Плащането не се ползва с погасителен ефект спрямо вземането на застрахования към застрахователя, поради което право на регрес не би могъл да възникне. Застрахователната сума при настъпване на застрахователно събитие при Договор за застраховка "Трудова злополука" не притежава пряко обезщетително действие, а се заплаща наред с другите обезщетения. Изводът се подкрепя с оглед уреденото в чл. 448, ал.2 КЗ - съотношение между застрахователната сума, която изплаща застрахователя и обезщетението за вреди, претърпени от застрахованото лице било то от прекия причинител или от друг застраховател. Застраховката "трудова злополука" няма пряк обезщетителен характер и с оглед това, че използваният легален термин за дължимото при настъпване на риска не е "застрахователно обезщетение", а "застрахователна сума" - чл. 448 КЗ.

Дори да бъдат уважени исковите претенции срещу ответното дружество, то дължимото обезщетение следва да бъде с правно основание чл. 200 КТ, което не следва да обвързва ЗАД "Армеец". Застрахователят и работодателят на пострадалия работник носят отговорност на различни основания.

Предвид гореизложеното, молят съда да отмени Определението (Разпореждането), с което ЗАД "АРМЕЕЦ" е привлечено като трето лице - помагач на страната на ответника.

На самостоятелно основание, при условията на евентуалност, оспорват размера на претенцията за неимуществени вреди. Считат същата за силно завишена, несъответстваща на обичайно присъжданите суми за обезщетения за събития, настъпили през 2018 г. Считат, че предявеният размер не е редуциран с приноса на пострадалия ищец за настъпването на

Оспорват изцяло и претенцията за имуществени вреди, тъй като по никакъв начин не е доказана връзката им със събитието.

Във връзка с оспорването на главните икове, оспорват изцяло претенциите за лихви и разноски.

Предявените икове са допустими. По делото е конституирана подпомагаща на ответника страна.

Относно възражението на третото лице-помагач за липса на активна материално правна легитимация, съдът следва да отбележи, че е задължен да следи единствено за процесуалната легитимация на страните, която произтича от твърдяната от ищеца материална легитимация, доколкото следва да постанови допустим съдебен акт. Относно материалната легитимация липсва такова задължение. Материалната легитимация обуславя основателността на иска и съществуването на спора. Ищецът счита, че е носител на спорно материално право, което защитава пред съда. Дали действително е негов носител, съдът преценява с постановения от съдебен акт, като решава спора по същество. Евентуалната явна неоснователност на даден иск не е основание за отказ от разглеждане, респ. за отказ за конституиране като трето лице-помагач от Д. А. А.,

ДОКЛАДВА и приложените към исковата молба писмени доказателства и отговора на ответника и отговора на третото лице помагач.

АДВ. Р.: Нямам възражения по доклада. Желая да уточня и допълня исковата молба в следния смисъл: В следствие на инцидента А. е загубил възможност да работи, с което да издържа себе си и своето семейство, тъй като не е бил в състояние да получава възнаграждения за своя труд. Наред с изложените неимуществени вреди в исковата молба, същите се изразяват и в това, че влошеното му финансово състояние и невъзможността да издържа своето семейство, довели до допълнително влошаване отношенията между със съпругата към онзи момент, като последвал и развод малко след инцидента. Моля, това допълнение да бъде в проекта за доклад. По отношение на доказателствените искания, моля да допуснете до разпит за следващо съдебно заседание в режим на водене на двама свидетели, за установяване претърпените от ищеца неимуществени вреди. Имената на свидетелите са Добринка Пешева и другото лице е майката на ищеца.

АДВ. Д.: Оспорваме обстоятелствата изложени в днешното съдебно заседание. В тази връзка относно твърдението, че не е бил на работа и нямал възнаграждение, моля да задължите ищеца за следващо съдебно заседание да представи трудова книжка, за да се направи справка дали това твърдение е действително или не. Относно обстоятелството, че се е развел малко след инцидента, оспорваме, че е налице причинно следствена връзка между развода и настъпилата трудово злополука. В тази връзка моля да задължите ищеца да представи съдебно решение, от което да се видят причините за развода. Не се противопоставям на доказателственото искане за водене на свидетели. На своя страна също имам доказателствено искане, то е със становището на третото лице помагач и оспорванията, които е извършило. Поддържаме нашето искане за привличане. Моля да приемете, като допълнение следните доказателства: Добавък към Застрахователна полица, с която е видно, че ищеца е бил обхванат от застрахователното покритие. Считаю това доказателство за необходимо с оглед на Вашите мотиви.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

НА осн. чл.147, т.1 от ГПК, съдът включва в доклада новопосочените от ищеца факти, относно претърпени неимуществени вреди, в резултат на оставането на без работа и без доходи и последвал развод.

ДАВА възможност на ищеца за следващо съдебно заседание да води двама свидетели.

ЗАДЪЛЖАВА ИЩЕЦА за следващо съдебно заседание да представи копие на трудовата книжка и представеното в днешно съдебно заседание писмено доказателство-добавък № 1 към застрахователна полица № 650543 за групова застраховка Трудова злополука.

АДВ. Р.: По отношение на представеното писмено доказателство в днешно съдебно заседание представено от представителя на ответника считам че е относимо да се приеме по отношение на доказателствените искания моля да изискате от ТД на НОИ град Разград протокол по чл. 58, ал.6 КСО съставен във връзка с трудова злополука от 13.06.2018 г. Заверена за такава с разпореждане 19 от 25.07.2018 г. Доказателственото искане правя с цел установяване механизма на възникване на инцидента и в това число липсата на стълба изпълва по описаният камион или лек автомобил. Моля да ми бъде предоставена допълнителна възможност да представя съдебното решение за развод. Да бъде издадено съдебно удостоверение по силата на което да се снабдя с друго такова от профилактика рехабилитация и отпих ЕАД ЕИК 121577013 и по-конкретно протоколът намиращ се в гр. Павел баня бул. „Освобождение“, от което да е видно ищецът Д. А. А. посещавал ли е рехабилитационния център в кой период какви процедури са били провеждани издавана ли е епикриза Изписването му ако да се представим издавана ли му е фактура ако да С каква сигнатура и да се представи препис от същата. Това доказателствено искане правя във връзка с възражението на ответното дружество че във фактурата представена С исковата молба от същата не може да се извлече какъв е предметът на услугата който е бил предоставен на седалището. На следващо място моля да задължите НОИ ТД Разград да представи препис от разпореждане № 1920 от 25.07.2018 г. С отбелязване влизането му в сила. Доказателственото искане правя с цел установяване на разпореждането с оглед на това към представения препис от същото няма отбелязване за влизането му в законна сила. На следващо място моля да ни бъде предоставена допълнителна възможност да представя свидетелството за управление на ищеца с цел установяване каква правоспособност притежава с оглед твърдението че същият е шофьор и издържа именно от тази професия. Моля и при липса на оспорване от страна на ответника да се приеме за безспорно доказване наличието на трудово правоотношение между ищеца и ответното дружество по трудов договор със съответната сигнатура. На следващо място имаме искане за представяне на писмени доказателства епикриза от 06.09.2018 г. От рехабилитационен център филиал Нареченски бани документ изходящо от НОИ ТД град Разград от 13.08.2019

г. И извлечение от трудовата книжка на ищеца с цел установяване липсата на други правоотношения. Други доказателствени искания нямам.

АДВ. Д.: Първият протокол по чл. 58 ал. 6 това е предмет на експертизата, считам че няма нужда да се допуска предоставям на съда да прецени. Удостоверението от медицинския център считам, че имаха възможност да го предоставят с исковата молба и след изложеното възражение от наша страна считам, че ищецът се опитва да санира собственият си професионален пропуск смятам, че не трябва да се допуска. Препис от разпореждането на НОИ нямам възражения.

СЪДЪТ намира, исканията на процесуалният представител, като допустими и относими към предмета на делото, направени своевременно с оглед изготвеният от съдът доклад в съдебно заседание, разпределената доказателствена тежест поради, което

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представените в днешно съдебно заседание от ответника писмени доказателства.

ДА СЕ ИЗИСКА от НОИ ТД гр. Разград, Протокол по чл.58, ал.6 КСО и Разпореждане №19/25.07.2018 г. с отбелязване на датата на влизане в сила на разпореждането.

ДА СЕ ИЗДАДЕ исканото Удостоверение на ищеца, с което да се снабди с друго такова за Профилактика рехабилитация АД клон гр. Павел Баня с посоченото съдържание.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ищеца да представи за следващо съдебно заседание СУМПС и решение за развод.

ЗАДЪЛЖАВА ИЩЕЦА да представи копие на Трудовата си книжка, обхващащо периода от датата на трудовата злополука, до датата на съдебното заседание.

ОТЛАГА ДЕЛОТО за 15.04.2021 г. от 14:00 часа, за която дата страните уведомени от съдебно заседание.

ДА СЕ призоват вещите лица.

ЗАСЕДАНИЕТО приключи в 11:22 часа.

ПРОТОКОЛЪТ изготвен днес в съдебно заседание.

Съдия при Районен съд – Разград: _____

Секретар: _____